

Ч
48

156

4
48

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

37 24

~~815.4789~~ 26

~~815.4789~~

8.11.182 - 37 25,

237

VI-5

~~XXD~~ 455

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧІЦЬКОВА

3
4

BRATERSKIE NAPOMNIENIE

Ad Dissidentes in Religione.

Aby się skromnie y w pokoju zá-
chowáli.

Przez

S Z L A C H C I C A P O L S K I E G O
uzczynione.

Facilè quidem reperiuntur, qui rem aliquam perturbent,
& dissidijs materiam subministrent: qui verò dexteritatem
illam habeant, & voluntatem etiam conciliandi animos &
componendi similes, vix paucos inuenire liceat. Philip-
pus Cominæus lib. 4. de bell. Neapol.

490

438.

1606.

Mości Pánowie Brácia.

Rzymianie stárzy chcacy Rzeczpospolita w po-
koiu záchowac y w całości wolnosci swoich/ nie
mniey sie o to stárali/ iako buntownikow no-
wych rzeczy prágnych miedzy soba vkarali/ iáš
ko tež y nieprzyjaciol pograniczych vsmierzyli. Jeby nie
przychodzilo dla sedycyey iednego obywateľa/ do zamiesza-
nia wßyciey Oyczynu/ woleli mála istierke wczas zágá-
sic/ níželi potym gdyby ogień wybuchnał/ gwałtownie on
zapal clumic. Przetož w Senacie záraz / Qu. Seruilius
Hala Sp. Melium, nouis rebus studentem manu sua interfe-
cit, iako Cicero świadczy. Interfectus est propter quasdam
seditionum suspiciones. C. Gracchus, occisus cum liberis M.
Fulius Consularis: occisus L. Saturninus Trib. pleb. & C.
Seruilius Prætor. (Cic. in Catil.)

Nášy Przodkowie/ lubo nie czytali Ticeroná y Livi-
á (ábo wiem nie rychlo sie pismá vczyt ieli) y nieslycháli o
Tacycie y Nachiawellu / ktrych niezczesne náše wieki
bárziey sobie sácuia niž Ewangelia y Etárgo Žákenu Pi-
smá / mieli przecie wrodzony swy rozum/ y zdrowa porá-
de w spráwowaniu Rzeczyposp. y przeto takimže sposobem
práwie / iako y Rzymianie buntownikow w Oyczynie
karali/ aby za sedycy a y niespolcoyna glora iednego/ wßy-
cia potym Oyczyna oßwank iaki nie przychodziła.

A osobliwie kiedy iuz Wiare Chrześcijańska przysiel iako
sobie

4
48

SLK

sobie przyczekli / aby iey nigdy nie odstepowac y do gárdla.
A ztad to gdy Ewángelia czytano mieczow z pochew w
Kościele dobywali / oswiadczając sie przed Bogiem sá-
mym iż iako Syn iego jednorodny dla zbawienia nášego
vnáil / tak tež y oni za honor iego swiety / y za te wiáre kro-
ta przyigli vñtzeć byli górowi. A dla tych przyczyny / od
przyiecia Ewángeliey s. záraz Bracia sie wzáiem z náuki
Páwlá s. zwac poczeli / ktorzy w bytich w Kościele Chry-
stusowym bedacy Bracia swoi w Listach swoich zo-
wie / y tak sie w bytich wzáiem zwac roszazute. Ato tež y
Przodkowie nášy / iedney náuki Kościoła Rátholickiego
zázymiagc / y pod iedna wolnościa rownie w byscy zyiac /
Bracia sie názymiagi: ktorzych y my iezcze in modo loquen-
di násládujemy / ale nie w obyczaiach y swiatobliwości.

Abowiem oni przyczekly sobie słowo pod podezciwo-
ścią Bláchecka / wiary sobie dotrzymywali / y przysiagły
ná Krzcie wiary Pánu Bogu nigdy mánadow ieḡ swies-
tych nie odstepowali. A tak gdy sie pojawił miedzy nimi
buntownik ieden Comes Melstinius. ktorzy y Bogu wiary
nie dotrzymał / odstąpiwszy prawowierney Kościoła Rá-
tholickiego nauki / y słowo swoje Blácheckie odmienił / przy-
jać hawby z wielka zgráia ármatnie ná Seym do Kórczo-
na / gdzie cnotliwym słowem przyczekl był / ieno z piacią
przyaciol swoich stawic sie. Starali go ná przykład po-
tomnym czasom / rozsiekawcy go miedzy sobą / y w bytich
iego adhárentow niezbożnoscia Hussytánska zmázanych /
a żeby nápotym żaden z obywátelow tego Rátholickiego
Królestwa / hácezyiey iakiem nieważyl sie do Czyzyny

w pro-

wprowadzajac / takiem miedzy sobą ná swowolniki zprzysie-
żenie uczynili.

NO S Principes spirituales & seculares, Barones & Comites, Pro-
ceres, Milites, Nobiles, Ciuitates; totaqué communitas Regni
Poloniae, singulariter singuli, & vniuersaliter vniuersi, eodem animo
eadem voluntate, scientia, assensu, & ratihabitione, omnes vnan-
miter: Significamus tenore præsentium, quibus expedit vniuersis,
præsentibus & futuris, notitiam præsentium habituris: Quomodo
consideratis nonnullis disordinationibus, quæ in ipso Regno subori-
ri inceperant, visis literis prædecessorum nostrorum Posnaniæ, Pe-
tricouïæ, & in Iedinâ factis, circa easdem literas, & earum articulos
(sub quacunq; forma verborum extant confecti) remanere volumus
vsquequaq;, & spondemus: & præcipue circa hunc articulum: quod
quicunque existens indigena Regni Poloniae, habens in ipso Regno
Poloniae bona, vellet aliquas inobedientias contra ius terrestræ com-
mune, aut etiam Guerras Nobis & eidem Regno Poloniae damnosas
alicui mouere: sine licentia Domini nostri Regis gratiosissimi &
consilij sui: & in iure terrestri communi vollet contentari, aut etiam
hereticales errores facere vel promouere vellet: contra tales, siue
tales, cuiuscunque status, gradus, conditionis, & præminentia fuer-
int, siue spirituales, siue seculares, & in eorum destructionem con-
surgere volumus: & promittimus, sub fide & honore nostris, absque
dolo & fraude: nec ipsis auxilio, consilio, vel fauore patrocinari vo-
lumus sub fide & honore nostris: etiam si sanguine, affinitate, & qua-
cunq; propinquitate forent nobis aut alicui nostrum coniuncti: nec
pro eis loqui volumus aliquid verbum: sed eos & eorum quemlibe
talem, punire volumus & promittimus: Iura tamen nostra Ducalit
& terrestria in nullo per hoc violando, nec ab eisdem recedendoa
H atum quibus sigilla nostra, cum subscriptione nominatim nomi-
num nostrorum, in pendulis sigillorum sunt appensa, testimonio li-
terarum. Scriptum & datum in Noua Ciuitate Kórczyn, feria sexta
ipso die S. Marci Apostoli & Euangeliæ generali tunc Parlamento
celebrato. Anno Domini 1438.

25

Czego

sob

X

B

m

v

r

p

st

w

p

z

B

di

.

Sci

ná

týd

bu

nie

tho

jád

ná

przy

tom

iego

á žeb

Krol

Czego im potwierdzil záraz swiateblowy Pan / y Mie-
czney niesmiertelnosci godny Krol Wladyslaw Jagello
takowym detretem.

V Ladislaus Dei Gratia Rex Poloniae, necnon terrarum Crac. &c.
Princeps supremus Lithuaniae, Pomeraniae, Russieq; Dominus
& haeres: Significamus tenore praesentium quibus expedit vniuer-
sis, praesentibus & futuris, harum notitiam habituris: Quod cum
sub dissimulatione præterire non debemus, immo arcemur diuinæ le-
gis perpetuis institutis, pestiferos haeticorum errores (quos in Dei
contemptum & in Christianæ religionis detrimentum, & eneuatio-
nem politiaeq; iacturam, iniqua peruersorum corda conflauerunt)
etiam quæcunq; oporteret nos subire pericula, à finibus nostris pro-
pulsare: & in gladio deiijcere, ut qui censura Ecclesiæ non terrentur,
humana seueritate multentur: maturo consilio Prælatorum, Princi-
pum & Baronum nostrorum habito, & consensu & etiam de certa
ipsorum & nostra scientia, praesentibus decernimus: & pro firmo,
constanti, & pro irrefragabili edito teneri præcipimus.

Ut quicunque in Regno Poloniae nostro & terris nobis subiectis,
haeticus aut haeresi infectus vel suspectus de eadem, fautor, eorum
vel director repertus fuerit, per nostros Capitaneos, Consules Ciu-
tatum & alios Officiales, ac quoslibet subditos nostros, siue in officijs
siue extra viuentes, velut Regiae Maiestatis offensor capiatur: & iux-
ta exigentiam excessus sui puniatur.

Et quicunque venerint de Bohemia, & intrant Regnum nostrum
Ordinariorum suorum examini, aut magistrorum haeticæ prauici-
tatis, ad hoc à Sede Apostolica deputatorum vel deputandorum,
subdentur comprehensi.

Si quis autem incolarum Regni nostri, cuiuscunq; status, digni-
tatis, gradus aut conditionis fuerit, hinc ad festum Ascensionis Do-
mini proximum, redire de Bohemia neglexerit, noluerit, vel con-
tempserit: pro convicto haeticō censeatur: & pænis subiaceat, quæ
haeticis infligi consueuerunt: nec amplius ad Regnum nostrum re-
uertatur moraturus. Et nihilominus omnia bona ipsorum, mobilia
& immo-

& immobilia, in quibuscumq; rebus consistentia, publicentur, the-
sauro nostro confiscanda: prolesque eorum, tam masculina quam
fœminina, omni careat successione perpetua & honore; nec unquam
ad alias assumatur dignitates, vel honores; sed cum patribus &
progenitoribus suis, semper maneant infames: nec de cætero gau-
deat aliquo priuilegio Nobilitatis, vel decore. Inhibemus etiam sub
eisdem pænis, omnibus mercatoribus, & alijs hominibus, cuiuscun-
que conditionis fuerint: vt à modo & in posterum, nullas res veni-
ales, praesertim plumbeum, arma, esculentæ & poculenta ad Bohemiæ
ducere præsumant vel portare. Quocirca vobis omnibus & singulis
Capitaneis, Burgrabijs, Procuratoribus, Magistris, Ciuium Cousuli-
bus, & alijs Regni nostri Officialibus, & subditis quibuslibet, ad quos
praesentes peruenenterint, mandamus: quatenus præsens edictum no-
strum custodire fideliter, & firmiter debeatis: vt vilibet in ciuitati-
bus, villis, & alijs quibuslibet locis publicis & priuatis, & specialiter
vbi tractabuntur iudicia, & v bicunq; contigerit aliquam multitudi-
nem hominum confluere, palam vocibus præconum faciatis procla-
mare: vt nullus valeat prætendere ignorantiam præmissorum.
Harum quibus sigillum nostrum appensum est, testimonio litera-
rum. Datum in Wieluni, die Dominica ludica me Deus, Anno Do-
ni, Millesimo Quadragesimo vigesimo quarto.

A źe kázda haeresis ex nouitatibus nascitur, á ludzie niespo-
kojni na nowe rzeczy chciwi/ gdy sie po Czechach rozmaito
wiaki po pierwszym bledzie Hussowym rodzić poczeli/ á
młodz naňa Polska ieždżac tam na cwiczenie/ y do innych
krain Niemieckich/ poczelā to sobie per imprudentiam smá-
kowac/ y kšiażki Herzezyey pelne z soba do domu przywo-
žic tedy swietey pâmieci Zygmunt Pietrowsy wnuť Jagel-
low/Oyczysta Religia cheacy wcale záchowac/potwierdzil
Detretem swoim Dziedzicostkiej Konstytucyey na Seymie
Krakowskim Roku 1543. te slowa per expressum kládac:
Si

Si quis rediens ab aliena Prouincia, qualescumque nouas doctrinas, aut libros propagare, subministrare, & ut illis vellit, is iuxta antiqua iura & Priuilegia Regni, debet se iustificare.

Wiec że Hæresis ma taka nature, iż samá w siebie trwacé nie može bo prawdy nie ma ale co raz/ co raz to druga Hærezy/ y džiesiąta z siebie/ a zawsze gorha rodzi: Error enim in errorem trudit, vt vnda vndam, tedy waly na morzu za soba sie tocza. Za panowania s. pâmiecii Rrola Augustâ/ ktory sie w rzemieslnikach kochal rozmaitych, a osobliwie tych ktoryz okolo armaty w Cekauzjach iego obiciu nalažlo sie do Polski pod tym pretextem rozmaitych bluzniercow z Niemiec/ z Hollandyey y ze Francyey/ ktoryz impure Cathedram pestilentia poczeli sobie na rožnych mieyscach w Oycyžnie naſzej wystawiac. Przetož zabiegajac temu złemu iako powietru iakiemu zatrâzliwemu, Rrol s. pâmiecii August na Szymie Parczowskim tâkowy Eoykt wydal, ktory sie w ksiegach Lubelskich nayduje w te słowa pisany.

Actum in Castro Lublinensi Feria Tertia ante Festum S. Bartholomæi Apostoli proxima, Anno Domini, 1564.

C O R A M Officio & Actis præsentibus Capitanealibus in Castro Lublinensi oblate & exhibitate sunt per Nobilem Thomam Stano Cubicularium S. M. R. Literæ Papireæ Polonico idiomate scriptæ, sub titulo & Sigillo Sacrae Regiæ Maiestatis appræso editæ, certi Decreti R. M. in Conuentione Generali Parcouensi contra Hæreticos extraneos ex alienis Regionibus huc in Regnum Poloniæ concurrentes lati, vna cum mandato S. R. M. ad Generosum Ioannem Comitem in Tęczyn Capit. Lublin. de exequitione eiusdem Decreti emanatae latius in suis tenoribus obloquentes petens illas

ab Offi-

ab Officio. Capitaneali Castr. Lublin. præsentibus Actis ad notandum admitti. Quas officium Capit. Castr. Lublin. sanas & integras animaduertendo, ad affectionem eius patatum se reddendo illas præsentibus Actis ad notandum admisit; acq; Ministeriali Terrestri Prouido Ioanni Norek de subcastro Lublin. iam ad id præsentibus addito, proclaimare & ad noticiam omniū deducere iniunxit ac demandauit. Quarum quidem literarum Decreti tum & mandati ad Capitaneum Lublinen. de exequendis huiusmodi emanatis ea sunt verba & tenor sequitur talis.

Z Y G M V N T A V G V S T, z Boiay Łaski Rrol Polski / Wielki Xiadz Literiski Russi / Pruski / Mazowiecki / Smudzki &c. Pan y Dziedzic. Wszystkim Wojewodom / Raſtelanem / Starostom / Burmistrzom / Raycom / Woytom / Lawnikom / y wšem w obec Urzedniskom / rak po Žamkach / iako po Miastach y Wsiach / Esdykoltwiek w Koronie y Państwach naſzych vprzeimie y wiernie miłym / Łaskie naſze Królewsko. Vprzeymie wiernie miłi: Zwielo poſtronnych tak dawnych iako w świezych Historyi y na konieci už z własnego doświadczenia naſej náoko to widzimy. Jz Miara wſelaka albo iako zowiemy Religia gdzie wſyscy zgodnie na niej przedstawac beda / tedy stanowi y zachowywane Państwa w swojej mierze. A zaſie gdzieby tež mimo nie / každemu nowa wiare vnośic w Rzeczypospolita / albo sie iey dwortac wolno bylo tedy ta rzecz iekora zaraża barzjev niſcocy namocniewsze Państwa. Co iekora kaſda a na konieci w Paganika Religia sprawić może/daleko wiecej naſja Chrześcianska / ktora iako samá prawdziwa Religia iest tak tef gdzie jednako dzierżana a zgodnie w iedności Kościola Powiechnego wyznawana bedzie / iawnie bogosławienstwo Boże za soba ciągnie: Gdzie rožnie a niezgodnie / iawnie przekleccwo. Jakoz sie to z pâmiecii tak naſzej iako w Przodkow naſzych iawnie pokazać może/ iż poli za Przodkow naſzych o Wierze iednostajne rozmienie w ludziach bylo / poty tež na prawo / na wzjad / na wſlyd przyrodzony wielka miedzy ludzmi bągnosc byla / a zatym sprawy ich wſyckie pęspolite / y osobliwe / wiodomym prawie Szczęściem od P. Boga / y znacza slawa w poſtronnych udzi oždoblone byty / tak iż ten wſytek hereti okrag / y ca wſycka tak

B

Świe-

świetna ozdobą Państwa naszych ktorą na ten czas zajął się Boga do rąk
naszych przybyła / moimy to rzec że przez same Chrześcianka wiare zgoda
na yz Przedków nabyta przez Ksęcę lat aż do tego czasu dochowana
była. Gdzie zasie przez te kilka lat gdy smy boiązni przeciwko Panu
Bogu y powinności swojej przeciwko temu zapomniali pomieszały się
teżnymi wiarami / wryzykto sie iedno przypatrzyć chce / iako y prawą
steplaty / y rzad powaga swoja stracił / y roktyd przyrodzony / y posłuszeń-
stwo wygasło : Zagrym y my to niesprawie y Rzeczypospolita w takim
odmecie y zamieszaniu została / iż sie to niey czasem y na dobra rado zdobyć / a gestokreco sie wiec dobrze naradzi / to kustekowi swoemu przy-
wieść trudno mamy; Co bez pochyby / za sprawiedliwym gniewem y
karaniem Boskim na nas przybyło : Albowiem iż sis cierpią do tych
miast ludzio in ciekawym iarmie przeciwko Mieściowi Boskiemu y Ko-
ścielowi Chrześciankiemu Powiechнемu bluznierskuo / ktorzy nies-
wiedzieć zkać sie w swoszy nietylko iuz inne sprawy Boskie / a tajemnice
y światosci Wiary naszej hacowac / ale y samemu Synowi Bożemu
iarmie wragać śmieja / a co od ludzkiego y Anjelskiego rozumu zakryto /
to tym zamysly swymi sperać śmieja. Przeto snac p. Bog w tych po-
tocznych a Rzeczypospolitej należących sprawach / pomieszał zmysły na-
sze / iż rzadko kustekiemu / y Rzeczypospolitej dobremu koncu przy-
wieść moimy. A tak za zgodna rada Senatorow w swych naszych /
ktorzy to przy nas na tym walnym Parcowiskim Seymie byli Dekretem
naszym Seymowym to nadzieniemy / y srode roszazuiemy / aby w swych
Cudzoziemcy ktorzy dla Religiey z innych Królestwo albo Państwo / tu do
nas zbiegli / a ktorzy sis od Powiechney Chrześciankiey Wicry odlacy-
wshy / nowa iaka szkołowiek nauke okolo wiary / tak w sobności iako y w
Zberzech / tak stowy iako y pismem podawaiia / Ci wszyscy aby nadaley
po s. Michale dnia trzeciego ze wsech Państw naszych wyciagneli / kro-
te my iż Dekretem naszym prez ziem naszych wywołyteamy / y wy-
wołanym bydż skazuiemy / opowiadając to każdemu z nich / iż gdzieli
ktory po tym czasie rodzian albo nalezion byl / tedy wchodzię przez rzad /
naš Starości bran / sadzon / y iako inhy zlogejca karan bydż ma. A nad-
to / iesliby go y od kogo iniego nietylko od rzadu našego co takiego pod-

Kalo/

Falo / tedy nikogo ieno sami siebie winować niema : Bo iż koniecznie teg
dalej cierpieć niemożemy / aby prze roszczność tych zbiegłych a lekkich
ludzi p. Bog nas w swych y Rorone nasze ktorę nas Strojem posta-
nowili / dłużej karac miał. Czegs iesliby wiec Starostowie wedla tego
Dekretu naszego nie dovrzeli folgując w tym komu / albo z gola przedow
swych niepilnując / tedy my przeciwko takim iako przeciwko tym Urze-
dnikom ktorzy z przedu swego vchwaly Seymowey ex quowac niechca
postapiemy y karac ich bedziemy. A zatym tež oddanym / a zwłaszcza
iniego stanu ludziom / roszazuiemy / aby sie nowym a Cudzoziemskim
naukom żadnym / na inha Ewangelia nad te / ktorą z przedku do Kro-
lestwa tego wniesiona / y nam przez rece podana jest / zwodzić niedopus-
zgali / ale iako oddanosc naszej stowem / y inhy znaki w Rzeczy-
pospolitej wyznawaja / tak tež aby Religiey a wiary naszej ktorą od Przod-
koto wzajomny statecznie trzymamy / naśladowali : A zwłaszcza aby sis
strzegli źeby przymiotem tey nowej a iadowitej sekty zarazać sie nieda-
li / ktorą sekta hardzie o sobie rozumiejąc bespiecnie vsta swoje niebo
podniesta / a o wiecznym niezmiernym a nierozumiennym Boszcie / teg
pospolitemu czelku podawać sie niewsyda co y nadetosć wielka w sobie
zamyka / y kacerstwo. W gym gdzieby sie wiec tym Mandatem na-
szym hamowac niechcieli / tedy my surowe potym Mandaty do Urze-
dnikow naszych dac roszczemy / aby každego takiego powściagneli a ni-
zegdzie przed sie brac niedopuszgali / coby przeciwko naszemu y Powie-
chnego Kościoła Chrześciankiego zwyczajowi bylo / a zamiesanie ias-
kie pospolite uczynic moglo. A źeby wiec kto niewiadomoscia tych rzec-
zy wchodzić / potym niechciat roszazuiemy w swych na przedku mię-
nowanym / aby ten Dekret naš wiedzieć publikować a Woznym wedla
ebygiam obwolac kazali / pod laskę našą. Dan na Seymie Walnym
Parcowiskim dnia siódmeego Sierpnia. Roku Panskiego 1564. Panos-
owania naszego 35. Na własne roszazanie J. R. M.

Sacra Regie Mieletatis Mandatum. Sigismundus Augustus Dei gratia
Rex Polonia, Magnus Dux Lithuania, Russie, Prussia, Mazoviae, Samogitiaq[ue]
Ec. Dominus & Heres. Generose fideliter nobis dilecte, Mittimus ad fide-
litatem tuam literas uniuersales ex sententia totius Conuentus Parcouensis

Bz

in nego-

in negotio Religionis Decretas quas ut fidelitas tua sine qua uiscitatione
publicari ad executionemq; iuxta contenta ipsius deduci curet volumus &
mandamus pro Gratia nostra & officio suo. Datum in Conuocatione Regni
Parcoviensi die septima Augus*t*i. Anno Domini 1564. Regni nostri, 35.

Ad Mandatum Sacrae Regiae Maiestatis.

Ex Actu Capit. Castrorum Lublin. de promptum

Ale záraz po smierci Króla Augusta na Konwołacyey
Wátszáwskiey percussum est foedus cum morte & inferno,
iako mowí Izaiasz Prorok/ od niezbożnych Apostátow/
ktorzy tak wiele Braciey nášey/ y od Kościoła s. Kátho-
lickiego/ y od poczciwości Szlachetkiey oderwali/ tak že
ich iuž wiecey Bracia w Chrystusie Pánu zwáć nie može-
my/ iż odstapiwoſy Pacis authorem Christum stáli sie syná-
mi Czártovskimi/ ktorý iest seductor ab aeterno: y že prawo
Oyczyste złamawſy/ z wolności Szlachetkiey weselić sie
nie moga/ y potomstwo ich wespół z rodzicami bezecnymi
zostá a według Edyktu Jagiellowego/ ktorý miedzy inſy-
mi prawani nábymi Królowie/ Panowie náby nam Sa-
crosancte záchowáć y exētrowowáć poprzysiegája.

Ani im može suffragari ich konfederácia per seditionem
& tumultum rczyniona/ przeciwko ktoréy protestowali sie
Kátholicy y wbytko Duchowieństwo/ ktorzy pierwsi ma-
miejscie w Rádzie/ y Primatum Regniterent. A prawá ná-
še maja byc pisane nemine contradicente, ieden abowiem
bez drugiego nic stánowic nie može ale spolnie wshyscy. A
dopierožmiejſy & capite diminutus na wyższego/ & ciuem
honestum prawá adnego knować nie može.

Abowiem miedzy Dyſſidentami iest sila bárczo takich/
ktorzy

ktorzy nie sa Chrzconymi/ y ktorzy nie wierzą aby Chrystus
Pan był od wieków Bogiem rownie z Oycem swoim y
Duchem s. Atakowi nie moga byc zwáni Chrzesćiáná-
mi/ ale inter infideles censemur, tak iako y Žydzi y Mácho-
metáni/ y wshyscy inni Pogánie. Bo de ratione Fidei est,
kto sie chce zwáć Chrzesćiáninem aby wierzyl Chrystusá P.
przed wieki byc Deum de Deo, lumen de lumine, iako przes-
ciwko Artyanom Synodus Nicæna opisala. A že miedzy
námi sita iest Artyanow/ ktorzy dla tey niewiary swoiej y
Szlachectwo tráca/ y legitimatem natalum: iako tacy
maja miec glos in Conuentibus nostris, iako maja prawá
stánowic na nas poczciwoſych y zacnieyſych od siebie/ ias-
kostáce prawá náſze mowią.

Jesliże rzeczie źesny to prawo znięśli tumultem ná-
bym pod czas Interregnum, po smierci s. pámieci Króla
Augusta/ y wolność náby konfederácia w Szekley Hre-
zey y sweywoli rczynili armorum seditionis ostentatione.
N. wymoglisny to na Biskupie Králowskim Fránciſku
Krasinskum že sie na nie podpisal. Taktey na Krolu s. pás-
meci Henryku/ že ja miedzy inſymi páktami w testorá po-
przysiągl: Pacem inter dissidentes de Religione ruebor, nec
quenquam offendti opprimique causa Religionis permittam.

Odpowiadam że to wagi miec nie može/ y za prawo
wierzeń miedzy inſy ni wolności nábymi nieudzie. Na-
przod iż iest directe przeciwko prawu pospolitemu/ ktoré
panam publicationis honorum, mortis, infamiae, & exilij
perpetui na Heretyci kárdzie/ aże kto heretykiem został/ prawa
przeto znosić nie može, iako y złodziey nie može teg slau-
turu

Cetu wymazywac aby zlodzieje w byscy nie byli vriesani/ ze
on sam na Lubienice zarobil. A iesli rzecze sie ze nas sila
bylo takich cosmy na to zezwolili/ aby to prawo na Heres
tyki rezynione bylo abrogowane. Nic na tym przecie nie
w bytka Koroną/ bo wiekszosc byla Katolikow/ kto-
ry na to nie zezwalali y protestowali sie/ a prawo stano-
wic abo tez znowsic trzeba zezwoleniem wszystkier Korony
to czynic.

Druga jesięcie aucti numero & potentia, ac vſi dissolutæ
sub Interregnis disciplinæ domesticæ occasione te swoie Kon-
federacya uczynili/ tedy dla tego samego nie iest ważna/ iż
per tumultum uczyniona/ a Iuris Regula iest taka/ quod vi
aut metu fit legis vigorem non habet. Kiedybyście byli te
libertatem Religionis Rege præsidente & Senatu zazezwoles-
niem wßytkiego kola Rycerstiego otrzymali/ o to byście iuż
karaniu prawego dawnego niepodpadali/ ale ile razy ieno te
wáże libertatem conscientiæ inter libertates Regni Kr o-
lom Pánom do poprzesieżenia wręcali/ zawsze sie wam y
Świeccy y Duchowni oponowali/ y protestacye czynili/
iż Oyczystych cnot/ praw/ wolności/ y Religiey odstępic
niechcia/ & seditionis ciuibus stey woli nie dopuſcza/ ile pa-
cis publicæ ratio permittet. Ato wiecie dobrze że Legisla-
tores praw naszych sa Król/ Senat/ y Rycerstwo/ ktorym
to prawem nášym właściwym dalej niżeli od hesci set lat sie
sądzimy/ musiemy go tedy przestrzegac/ aby per ciues per-
niciosos w żadnym punkcie nienaruſone bylo/ co koli wiek
do tego czasu od światobliwych Królow/ Pánów naszych
postanowiono/ vim legis obtinet. Náco záraz po Krolu

Syginus

Zygmuncie Augustie Kapitul Krakowstki byl uczyniony
1572. dokladajac iż kiedy prawu pospolitemu nie byl poslu-
szny / ktore od Prezodków naszych jest postanowione / tedy
przeciwko takowemu wszyscy sie ruszyc ku iego skazie obo-
wiezuiemy / a Panowie Dyzydenci zjachawby sie na Ele-
kcyą drugiego lata pod Warszawę / zatraz przeciwko prawa-
mu Uczystemu powstali / y per tumultum znescic ie chcie-
li. Zaczym kiedy Królom / Panom / przy Koronacyach
prosicie / aby was te libertatem Religionis poprzysialt/
cym samym dacie znac po sobie / zescie wykroczyli przes-
ciwko prawu y zastuzili karanie / ale sobie wczas provi-
duiecie laskę Królewską / aby was nie karal / abo Azecze-
spolita wszystka dokladacie przeto tych slow: Nec ullo modo
vel iurisdictione nostra, vel officiorum nostrorum & statuum
quorumuis authoritate quenquam affici, opprimique causa
Religionis permittam, nec ipse afficiam nec opprimam.

Co strony Biskupá Krátkowstiego že sie wam ná konfederácyu wásze podpisał ; powiadamy že vna hyrundo non facit ver, a musial tež to uczynic ná žadanie naprzod Rátholików sámych (iako sie w swoiej Apologiey wymawia przed Kapitula swoja / ktora go za Biskupá swego znáć niechciała o to) aby sie byl ziażd Elekcyey dla iego vporu nie rozerwał : a potym ná žadanie wásze kiedyscie go armatis precibus oškoczyli / tak iako y ná Elekcyey s. pánieci Królá Žygimuntá Trzeciego / chcieliście Primasa piæ memoria x. Stanisława Krátkowstiego pojmać / y przymusić do podpisu tak konfederácyey swojej / iako y Elekcyey Míximiliánowey / by go bytā opatrznosć Bosta / a czulosć wielkiego

HAYK
Piejo Hetmáňa Zamostkiego / pilna straža w zamku Wášku
száwskim nie obwarowala / iakoście przecie uczynili X.
Wáwtzynowemu Goslickiemu Biskupowiná on czas Rá-
mienieckiemu / że na Xecesie Wášawskim rownie ze wßy-
ckiemi Duchownym podpisawssy sie z tym dokladem : Ex-
cepta confederatione iako káždy in Actis Castris. Varsau :
widziec može sub Anno 1587. Musialsie potym od was
przymusony po odiezdzie inßzych Ich Mości X. Biskup-
ow na waßja Konfederacya podpisac z dokladem iednak
tych slow : Pro bono pacis, gdyście go przyszedzy z r usnis-
cami do gospody iego nadobnie prosili. Iako sie też y nie-
ktorzy Swieccy pokrewni waßzy vproßeni nieoswożnymi
zwiastami powinowactwa y milosci bráterstvey / tak po
odiezdzie Henrykowym iako y po smierci Stephanowey
podpisali / y Krolom Panom swoim poprzsyciąc kazali.

Ktorzy nie wdaiac sie w Theologia / aby byli tym z og-
dliwymi głosami obywateł w wßyckich Korone tegoza-
nego Królestwa ná głowe swoie wdziali / obaczyszy te
slowa w kondycyach przysiegiswoiej / Tranquillitatem in
ter dissidentes de Religione uebor poprzysiegli y podpisali
chetnie / nie pytaiac sie glebiew co pod tym slowkiem Dissi-
dentes zamyka sie. Rozumieiac iż to iest Augustyná Con-
fessio ná ktora też y Ce árze Ich Mośc teraz seditionissimis-
subditis suis podpisua / a tego nie wiedzac iż pod tym pła-
sczykiem wßelakiego blužnierswa y niebožnosći y nie-
wiary nákoniec / ludzie zamykaia sie Zwingliani / Serue-
tani / Puritanie / Trideitæ, Anabaptistæ, Gomoristæ, Armii-
niani / y co ieno pieklo wymyslic može. Zktorych sila ich-

Mácho-

Eláhometánska niebožnosć / y Žydowskie niedowiár-
stwo / a nawet y Atheismum publicè proclamabant. Nie-
chce tu miarowac nikogo / bo zacnych Familię ludzie po-
szaleli byli z mozgu / miedzy ktorymi też y pokrewni moi /
dla tego ich zamilczec musze / lubo to na sadnym dniu wßy-
ckich nas sprawy obiawidne beda.

Mowie tedy že takowym niebożnym ludziom nie miá-
laby suffragari Konfederacya waßja / ktorzy z Boskim y Ko-
ronnym prawem mieliby byc karani gardlem / y publicatio-
ne bonorum. Ale žesmy iuż tak zaniedbali chwaly Bożej /
y praw naszych / tedy siedzmy iuż tak w pokoiu tumul-
tow żadnych nie czyniac z obu stron. A Páná Bogá pro-
fes / (iako Kościol s. Katolicki czyni) aby takich niebo-
żnych ludzi sam Duchem swoim swietym oswiecić raczył /
y do jedności Owczarnie swoiey co rychley po ciągnal.

Y dla tey to przyczyny Ich Mośc Xieża Biskupi názy /
iako czuyni Pásterze y robotnicy w Wi inicy Chrystuso-
wey / swoy Synod Prowincyálny w Wášawie odprá-
wiajac / y naprawę zepsowanych obyczaiow in Clero mino-
ri naprawiajac / postanowili też y to / aby ze wßyckiego
Królestwa dwanaście Theologow / ludzi sedatos & peri-
tos legum atque consuetudinum Patriæ, ná przyjacielstva ro-
zimowe do Toruniá ziechalo / iż iesliby kto ex Dissidentibus
chciał si e nauczyć prawdy Katolickiey watpliwości swo-
je proponowaow / in spiritu lenitatis & amoris fraterni, da-
li káždemu satisfactya : A iesliby sie nikt nie ukázal / aby
uczyniwssy protestacya solenna / iż gotowi byli sluzyc zbá-
wieniu bliźnich swoich / a nikt ich wtym nie requirował /

C

roziechali

HAJK
roziechali sie z połkiem do domów swoich / a Wm. Páni
wie Bracia/ usłyshawsy to z Uniwersalu Krola J. Mo-
ści Páná nászege Milościwego/ y z listu Jego Mości X.
Arcybiskupa Prymasa nászego/ flusnieście to uczynili/ že-
ście mieli Conuenticula swoie / znoſac sie/ iako náto y Kro-
lowi Jego Mości/ y Jego M. X. Prymasowi odpowie-
dzieć/ y iesliże instituere aliquod colloquium z námi ábo nie.

Ale iescie po Seymitách zátaž tumulty czynić poczeli/
y do Szábel sie pomyláiac/ iesliby co przeciwko Konfederá-
cyey wászej mowiono / y Dekretá Trybunálkie gániac/
któzymi zápewne excessy niektórych; Sekt wászych rožnych
starano/ odpowiádáiac y Seyinem miešáé/ y Trybunál
znosić / y Konwołácia sobie iáks Generálna ná zprzyśies-
zenie sie przeciwko prawom Oyczystym y Religiey Ráho-
lickiey zkládáć. To iuż wam nie poydzie/ y sámi sie tego
nie ważcie/ bo wiecie dobrze co zá prawo mamy ná káto-
wych/ ktorzyby sobie bez wyráznego pozwolenia Króle-
wskiego zíazdy iákie zkládáli/ y Conciliabula czynili: Ato
też wiedzcie iż nie iescie millesima pars ciuum in Regno,
przetoż nobis inuitis niemożecie sobie żadnych praw stáno-
wic cum praiudicio dawnych wolności/ y Religiey nászej
Ráholickiey od przodków nászych przyietey/ y zá czulo-
ścia Niezwycięzonego Monárchy W Ł A D Y S Ł A W A
IV. do tąd wcale zachowáney/ ktorzy poinniac ná powin-
ność swoje Królewskę/ częstokroć sobie czyta ono prawo
od Bogá sámego podáne/ Deut: 17. Postquam federit Rex
in solio Regni iu, legem Domini à sacerdotibus accipiat,
eamq; omnibus diebus vitæ sua legat, vt discat timere Deum,

& cu-

& custodire præcepta eius, à quibus non declinet nec ad dex-
tram, nec ad sinistram, vt longo tempore regnet ipse, & filij
ipsius. ¶ dla tey przyczyny swiatobliwemi Dekretami
swoiemi / y Rákowscie blužnierstwo / y Wilenskich Zbo-
row niezbożność Ráwincka zniost z pochwala swiatá
wßytiego.

Dekretu ná ten czás Wilenskiego ná Seymie wálym
od wßytikh Stanow Koronnych ferowanego dla prze-
dużenia nie kláde/ káždy w Aktach Ziemskich y Grodz-
kich widzieć go może; sam cyklo Dekret Arianow Ráko-
wskich kláde taki;

ACT V M Varsouiae, in Conuentione Regni Generali Var-
souensi, Feria tertia post Dominicam Misericordia pro-
xima, Anno Domini 1638.

SACRA Regia Maiestas cum Senatoribus & Consiliarijs Regni,
slateri suæ Maiestatis assidentibus, post Decreta ad exceptiones Ci-
tatæ partis toties ingeminata prosequendi, tum procedendi, respon-
dendi, & directe respondendi distinctim lata, scrutiniorumque eo
in passu depositionem iniunctam visis, auditis, probèque perpensis
& excussis rationibus, deductionibus & probationibus partis utri-
que, neconon Inquisitionibus tam per Commissarios auctoritate
Comitiali ad eum actum designatos, quam & motu proprio Reue-
rendissimi Iacobi Zádzik Episcopi Cracoviensis Ducis Seueriæ in
ipsis vestigijs patrati criminis peractæ & deductæ lectis. Quod pri-
mum punctum in tam nefando crimen læsa Diuinæ Maiestatis, in
quo pars Conuenta moderna tanquam motor & author eiusdem
criminis inculpata. Euasionem met septima manu cum personis
Nobilibus sibi genere similibus, & eiusdem Palatinatus Sandomi-
rie. possessionatis in eam Juramenti rotam: Quod neque author
neque

neque motor, nec aliquatenus ratione, modo, consiliouē, auxilio & opera eiusdem criminis reus sit & fuerit. Quodque de tali & tam crudeli attento erga Sacram Imaginem Crucifixi Salvatoris Nostri antequam ipsum crimen innoverat & perpetratum fuerat nihil sciuerit Conuentæ parti, sic cum Deo & Sancta eius passione adiuuante durantibus Comitijs iniungere dignata est. Quoad verò aliud punctum Causæ præsentis, nimirum ratione statutionis cuiusdam Paludij Magistri, & itidem alterius Andreæ nominati, quoniam ex ijsdem Inquisitionibus, quod non solum ipsi suprano-minati duo autores & motores, sed & cooperatores eiusdē sceleris fuerint, manifestè deductum sit: Ideo eorum utrumque in per-sonam realem & ipso effectu statutionem in sex septimanis coram Iudicio Dominorum Marschalcorum Regni pro eo tempore exi-stentium vel eorum vices obeuntum ipsi Conuento, sub pæna perpetuae infamiae, quæ exnunc decernitur, & per Ministe-rialem quemcunque Regni Generalem casu non satisfactionis Decreto præsenti pro eo tempore publicabitur itidem decreuit. Tum & insuper quantum ad ipsas Scholas, & Studium ibidem: Quoniam ex scrutinijs & Inquisitionibus Gymnasium illud tanti criminis occasionem dedisse, præsentesque nonnullos dum crimen illud perpetraretur interfuisse & spectasse elicitor: Ideo easdem Scholas vel Gymnasium cum exercitio præsenti Arianorum sectæ nusquam in posterum reassumendo ac innouando demoliriendas & abrogandas per Conuentum in quatuor septimanis à data præsen-tis Decreti itidem sub pæna perpetuae Infamiae vigore Decreti sui Comitalis adinuenit. Professores demum eiusdem sectæ in Scho-lis illis & hucusque ibidem prætextu studiorum & doctrinæ qua-suis personas profitentes teneri quoque in quatuor septimanis de Regno Poloniae & Dominijs ac provincijs omnibus, sub pæna perpetuae infamiae, & colli migrare statuit. Tandem porrò & vt-timò, Typum quo præcipue blasphemiae omnium Christianorum auribus intollerabiles ceduntur & promulgantur, vti & omnes in eodem oppido Rákov intuitu exercitij studiorum & doctrinæ ipsius Arianae innovaciones in perpetuum per Regnum, Provin-cias,

casas, Ditiones omnes, & Dominia sua sub pæna Decem millium Aureorum Vngaricalium toties contrauentum esset De-creto præsenti per partem Conuentam vel Successores eius irre-misibiliter fisco soluendorum, itidem in quatuor septimanis rea-liter & absque ullo nunc & in posterum captañ. collere abrogañ: & abrogandas censuit & decernit. Conseruando Terminum casu contrauentionis Decreto in præmissis omnibus aut succubi-tionis pæna superius expressæ in Comitijs Generalibus Regni parti contrauenienti ad instantiam Instigatoris semper peremptorium, & sine quibusvis dilationibus aut exceptionibus vel procrastina-tionibus. Et quoniam idem Citatus in primo punto Decreti Nostrj Iuramentum sibi iniunctum met septima manu de facto præ-stitit. Ideo eo in punto unico tantum priori quod ad personam propriam liber pronunciatur, præsantis Decreti Comitalis rigore & vigore.

Stanislaus Iezierzynski
Notarius Terrestris
Varsuiensis.

Locus Sigilli.

Madrze tedy Lipsius w iednym lisie swoim powie-dział: Qui veræ fidei, & veræ lucis fulcro innixus non est, necesse est in partem aliquam ruat. (Cent. I. Epistola 97.) Dla te goście Panowie Bracia połądzili iż prawdzi-wy Wiaty Katolickiey odstapiwy/ woleli quasvis po-tius sectas sectari, quam more maiorum pię esse, & Orthodo-xi vocari.

Ao Dekretach Trybunalskich aby były znobione ani pos-myślaycie, aby były wiadzy wielki nie wąli/ y z funda-mentu prawaie na sie Oyczysie wąycie poruzyli/ Etota Sa-crosancte

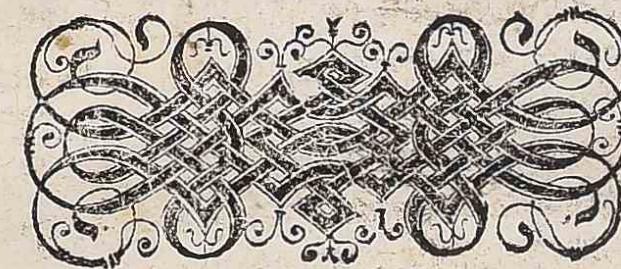
erosancie to subselliū i tak potrzebne Rzeczyposp. in sua ma-
iestate omnino zatrzymywac musi. Dosc na was zescie
przez te sto lat sine vila cuiusque officij coercione, contra Di-
uinias leges, contra Canones Sacros, contra communia sanc-
ta sanctissime instituta, contra anterius totius Regni foedus,
Regumque nostrorum sanctissimas & piissimas Constitu-
tiones, y przeciwko przysiedze wasze samych / wolnosci
Oyczyste posowali / milosc Braterstwa roztywali / & in-
consutilem Christi tunicam Rosciot iego swiety roztar-
giwali.

Teraz obaczcie sie prosze / a nie turbuycie Oyczysty / nie
turbuycie Rosciola / siedzcie zpokojem w domach waszych
Kiedy was nikt do nie wczasu nie przywodzi: Buntow po
Seymitach nie czynicie / y sedycyey zadnych nie stroycie / bo
byście na sie zaciagneli one sentencya Cassyodorowe (lib. I.
Epist. 5.) Cogidebet vt sit quietus, qui suo vicio renuit esse
pacificus.

Ale podobno nie wytrwacie in opulentia pacis, bo ta jest
natura heretey kazdey / aby vstawicznie tumulty czynic / y
byc w zamieszaniu / vstawicznie klocic sie z samiad / z
bracia / y z domownikami swoymi. X dobrze barto nas
Wartsewicki o tych ludziach powiedzial / co to zpokojem w
Oyczystie zyc nie moga / vt hydropici siti: sic seditiosi no-
uandarum rerum perpetuo studio, magis ac magis quotidie
estuant ac excitantur: non enim fudit qui laedit, nec cito man-
suescit, qui temere insolescit (lib. 2. de Optimo Statu liberta-
tis)

tis) Przetoż zbadzcie tey choroby z siebie itora dobrowol-
nie cierpicie / a zgode braterstwa y milosc Chrzescianska
Przodkow swoich przykladem zahowujcie / a my za was
iako zakrew swoje Pana Bogu prosic bedziemy: Vt im-
pleamini agnitione voluntatis Dei, in omni sapientia & intel-
lectu spirituali, vt ambuletis digni, Deo per omnia placen-
tes, in omni opere bono fructificantes, & crescen-
tes in scientia Dei. Fiat,

F I A T.

Rota.

Ad ipsius heretici ut to fratres his agnoscantur

Antwoort.

Oprij zwouw Antwoort dat na dypij ejt,
er jg tu menen.